

ΚΟΚΑ²

κόκα², η, ουσ. [<ιταλ. coccia], το κεφάλι: «του 'δωσα μια σφαλιάρα στην κόκα του». Ακούγεται σπάνια και μόνο για επίδειξη γνώσης της λαϊκής γλώσσας:

- δεν κατεβάζει η κόκα του, βλ. συνηθέστ. δεν κατεβάζει η κεφαλα του, λ. κεφαλα.
- δεν κόβει η κόκα του ή δεν του κόβει η κόκα, βλ. συνηθέστ. δεν κόβει η κεφαλα του, λ. κεφαλα.
- δεν παίρνει η κόκα του, δεν καταλαβαίνει, δεν είναι έξυπνος, εύστροφος: «μην προσπαθείς να του δώσεις να καταλάβει, γιατί δεν παίρνει η κόκα του».
- δεν τα παίρνει η κόκα του (ενν. τα γράμματα), βλ. συνηθέστ. δεν τα παίρνει η κεφαλα του, λ. [κεφαλα](#).
- κατεβάζει η κόκα του, βλ. συνηθέστ. κατεβάζει η κεφαλα του, λ. [κεφαλα](#).
- κόβει η κόκα του, βλ. συνηθέστ. κόβει η κεφαλα του.
- τα παίρνει η κόκα του (ενν. τα γράμματα), βλ. συνηθέστ. τα παίρνει η κεφαλα του, λ. [κεφαλα](#).
- τι λέει η κόκα σου! βλ. συνηθέστ. τι λέει η κεφαλα σου! λ. [κεφαλα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας